

MÜPHEM

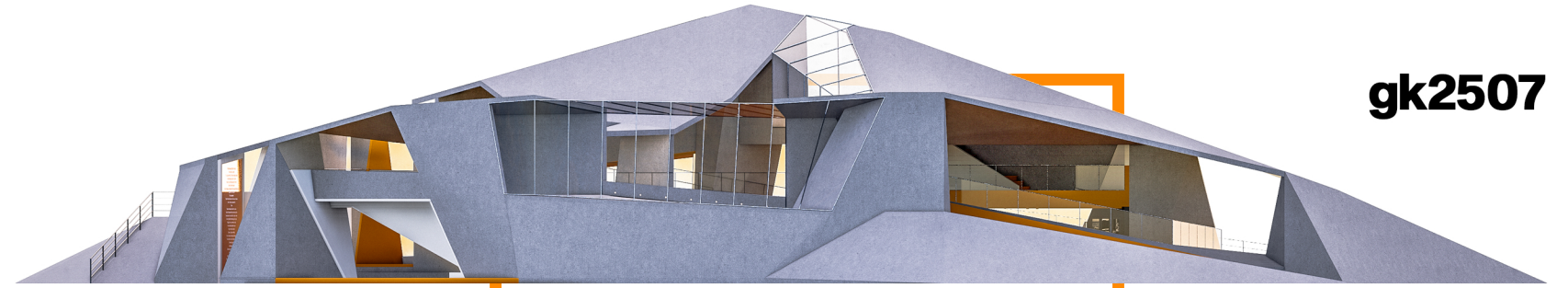
meşalem kendimi anlamak ve anlamlandırmak üzere ortaya çıktı. hayatımın tüm kulvarlarında başarmak istediğim yegâne şey, **eylem, fikrin, duygunun ana kaynağına ulaşabilmek**, hiç değilse kendi üzerimdeki etkisini, varlığını ve bilincini tahayyül edebilmektir. bu amacı duyumsanır bir davranış biçimi üzerine indirgeyebilmek adına projemi “**kendi atlasını çıkarmak**” başlığına odakladım.

fikrimin mekânsallaşma girişimi öncesi, sayıp dökmelerden yararlanarak, anlamlı-anlamsız, bağdaşık ya da değil, belleğimin kalıntıları, arka sokaklarını, gizlerini ortaya dökülebilmek üzerineydi.

bu yöntem ile birlikte aynadaki yabancıların iç yüzüne yaklaşmak, her birimizin net isimlerle tükettiği yaşam olgusunu, avuntularla sıvanmamış savunmasız mekânında sorguya çekmek istedim.

yaratmak istediğim bu atlasın amacı öncelikle kendime, sonrasında paydaşım olanlara, bulundukları beden, zihin ya da varolduğunu emin sözlerle kabullendikleri “şeylerin” içeriği hakkında yanılsamalardan kurtularak, **kendi gerçeklerine yol alabilecekleri bir ortam sağlayabilmektir.**

bir diğer amacım ise, yaşadığım o derin huzursuzluğu, hayatlarının içsel varlığından mahrum yaşayanlara bulaştırabilmektir.

gk2507

*herkes aynı delikten düşer bu çukura,
ana rahminden, karanlık, uykuda...*

*oysa ötededir başlangıcı hayatın,
çok
ötede-
-doğumun da ilerisi...
kestirilemez ve değiştirilemez olan.*

*ve sapaklara bölünür hayat, irili-ufaklı,
adil ya da değil,
uzun ya da,
bir
an
için.
budur işte tüm mucize ve
tüm saçmalık.*

*sonrası,
bitiverir sonra.
belki hiç beklenmedik bir anda,
belki,
bir yerde.*

ama

*aksilik, sakız olur, yapışır ayağa,
HAYAT.*

ve-

*gider -herneye- gidecekse, hayat,
oraya
gider.*

mekân, hayattan çekip koparılan kavramlar, olaylar, davranış-düşünüş biçimleri, alışkanlıklar, varsayımlar, şüpheler ve tüm bunları çarpık biçimde birarada barındıran yaşamlara **ışık tutacak** ya da **ışığını söndürecek** bir mekân olarak kurgulanmıştır.

deneyimleyici kimi zaman sergilenen gerçeklerle baş başa bırakılmış, kimi zamansa neşeli kılınmıştır. **tıpkı hayat gibi tutarsız**...koca bir ayna gibi...

ayrıca mekân, hayatın oluşsal düzlemini de ele alarak yola çıkmıştır. onu bir süreç içerisinde değerlendirerek, kavramsal niteliklerini bir son ürün olan “**sergilenen**” merkezi üzerinden dağıtmak yerine deneyimin tümü üzerine eşit pay etmiştir.

mekânda sergilenen “**şeyler**” bir aracı konumunda iken asıl sergilenen, mekânın kendisidir. böylece deneyimleyici ile mekânın ilişkisi kesildiği noktadan itibaren akılda kalan, **tüm kalıntıların izinin toplamı** olmaktadır.

